

paa Rejse for at skaffe os de allerdyreste Penge, som vi endnu have faaet, naar dette Statslaan er vedtaget af Rigsdagen. Disse Herrer vare Bankdirektørerne Glückstadt, Clausen og Nørgaard. Den højtærede Finansminister kan jo sige til, hvis denne Opgivelse ikke er rigtig, men i øvrigt synes jeg, at det er Synd, at disse store Navne skulle dølgjes i denne Sag. Jeg mener, at de Herrer bør dele Æren med Landets Finansminister for de Laanemånvrer, som her ere førte.

I øvrigt har den højtærede Finansminister i Udvalget fremdeles holdt paa, at det meste kun har været Antydninger om Laan, og at enten have Laanene været for smaa eller for store. Dette er ikke ganske rigtigt. Ved første Behandling tilod jeg mig at nævne to Tilbud, som vare givne i Foraaret i Fjor, og jeg har yderligere haft Lejlighed til at undersøge Rigtigheden heraf. Der var et Tilbud af 16. Marts fra et stort anset Firma i London. Dets Navn kan den højtærede Finansminister faa opgivet hos mig, men det er i alt Fald et meget anset Firma, som den danske Stat selv har Forbindelse med. Det tilbød at forhandle med Ministeren om et Laan til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente og en Kurs af 91 netto. At det var et udmærket Tilbud i Forhold til det, vi nu have faaet, fremgaar af, at det nu foreslaaede 4 pCt.s Laan med en Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt., som tidligere sagt, vilde have været til en Kurs af ca. 82, medens altsaa det nævnte Tilbud gik ud paa en Kurs af 91 netto. Den højtærede Minister erklærede i Udvalget, at alle Henvendelser om Laan ere blevne undersøgte, men jeg kan oplyse, at dette Tilbud blev pure afvist af Ministeriet uden nogen som helst Forhandling. Fra det Øjeblik, altsaa Marts 1911, begyndte Forholdene paa Pengemarkedet at blive daarligere, Kurserne begyndte at falde. Men alligevel skrev det samme Firma gennem sin Repræsentant senere til Regeringen, at hvis den vilde overveje en Basis af en Rente af 4 pCt. og en Kurs af omtrent 95, vilde Firmaets Chef komme til Ministeren. Ogsaa dette Tilbud blev pure afvist. Da saa senere de Herrer danske Finanskapaciteter paa deres Rejse vare komne til London, var en af de Herrer ogsaa i Audiens hos dette Pengeinstitut for at føle

sig for og faa at vide, om der nu var nogen Chance. Men da Firmaets Tilbud to Gange vare blevne afviste, vilde man selvfølgelig paa det Tidspunkt aldeles ikke indlade sig paa videre Forhandlinger om Laan.

Foruden disse Oplysninger, hvis Rigtighed jeg har haft Lejlighed til at overbevise mig om, skal jeg henvise til, at Dagbladet „Børsen“ forleden nævner et Par Tilfælde, hvoraf det ene rimeligvis er identisk med det, jeg her har omtalt. „Børsen“ skriver i sit Nummer for i Onsdags følgende: „I det mindste 2 Gange har der været stillet Tilbud om $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan til en Kurs, der har været, den ene Gang adskilligt højere, den anden Gang saa vidt vides stærkt op imod, hvad der nu bydes for et 4 pCt.s Laan! Begge Gange have Finanserne imidlertid ladet det gunstige Øjeblik forløbe uden at gribe til.“ Men trods dette har den højtærede Finansminister alligevel i Udvalget erklæret, at man har prøvet alt. Det er altsaa ikke rigtigt. Den højtærede Finansminister kan nu her i Salen saavel som i Udvalget dække sig bag den Diskretionspligt, som han mener at have ogsaa overfor Finansudvalget, og i Finansudvalget var der heller ikke Tale om, at vi maatte faa Navne eller særlige Enkeltheder frem. Der var den højtærede Finansminister ogsaa meget hemmelighedsfuld. Men saa vil forhaabentlig Sløret for denne utilbørlige Laaneaffære, som vi her beskæftige os med, alligevel nok en Gang før eller senere blive løftet, saaledes at vi kunne se, hvad der har ligget bagved, at den højtærede Finansminister efter saaledes ved sin Nølerpolitik og stadig under Ledelse af de nævnte tre vise Mænd at have paa denne ubegribelige Maade forsømt det rette Øjeblik, til sidst ikke kunde faa noget ordentligt Laan. Det er jo ret naturligt, eftersom han forsømt den gunstige Lejlighed, men det konstaterer netop Rigtigheden af, hvad der er fremført fra min saavel som fra andre Ordføreres Side: hvor lidet forudseende Danmarks Finansminister har handlet i denne Sag. Han ventede med at skaffe sig Laan lige til det sidste Øjeblik, da han havde Kniven paa Struben, fordi han havde nogle Veksler, der skulde indfris til den bestemte Tid;